

ΕΠΑΚΟΛΟΥΘΑ ΣΤΙΓΜΙΑΙΑΣ ΟΡΓΗΣ

Διήγημα

Α'

Οι ὑπηρεταὶ τοῦ κυρίου καὶ τῆς κυρίας Ἐσκουδιέ κατὰ τὴν ἐκ τοῦ θεάτρου ἐπάνοδον αὐτῶν παρετήρησαν μετ' ἐκπλήξεως ὅτι ὁ κύριος καὶ ἡ κυρία δὲν εἶχον ἐπιστρέψει. Συνήθως, ὅταν ὁ κύριος καὶ ἡ κυρία ἐγευματίζον ἐκτὸς τῆς οἰκίας ἐπέστρεφον περὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν. Ἡ θαλαμηπόλος περιέμενε. Κατὰ τὴν τρίτην ὥραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον ὁ κύριος ἐπέστρεψε μόνος. Ἡ θαλαμηπόλος ἐκπληκτος ἠρώτησε, ποῦ ἦτο ἡ κυρία.

— Ἡ κυρία δὲν θὰ ἐπιστρέψῃ. Εἰμπορεῖς νὰ κοιμηθῆς.

Τὴν ἐπιούσαν οἱ ὑπηρεταὶ ἠγέρθησαν ἑνωρὶς διὰ νὰ ἔχωσι καιρὸν ν' ἀδολεσχήσωσιν ἐπὶ τοῦ περιστατικοῦ τούτου. Ἦρχισαν διηγοῦμενοι τὰ διατρέξαντα· τὴν προτεραίαν ἡ θαλαμηπόλος, ἥτις ἐγίνωσκεν ἕνα δραματικὸν συγγραφεῖα, εἶχε λάθει παρ' αὐτοῦ ἐν θεωρεῖον διὰ τὴν Κωμῶδιαν· γινώσκουσα δὲ ὅτι οἱ κύριοι τῆς ἐγευματίζον ἐκτὸς τῆς οἰκίας, ἐζήτησε παρὰ τῆς κυρίας τὴν ἄδειαν νὰ ἐξέλθῃ μετὰ τῆς μαγειρίσσης. Ὁ κύριος, ὅστις ἦτο παρών, εἶπεν ὅτι δὲν θὰ ἐλάμβανεν ἀνάγκην τοῦ θαλαμηπόλου, καὶ ὅτι εἰμποροῦσαν νὰ συμπαράλάβωσι καὶ αὐτόν. Πάντες οἱ ὑπηρεταὶ εἶχον ἀναχωρήσει κατὰ τὴν ἐβδόμην ὥραν, ἀφήσαντες τὴν κυρίαν ἐνδεδυμένην, ἐτοίμην νὰ ἐξέλθῃ, καὶ τὸν κύριον τελειόνοντα μίαν ἐπιστολήν. Δὲν μετέβησαν νὰ ζητήσωσιν ἄμαξαν ἢ πλατεῖα εὐρίσκοντο πλησίον καὶ οἱ δρόμοι ἦσαν στεγνοί. Ἀπ' ἐκείνης τῆς στιγμῆς οὐδὲν πλέον ἐγίνωσκον. Τί ἄρα συνέβη;

Ὁ κύριος καὶ ἡ κυρία Ἐσκουδιέ εἶχον συζευχθῆ παρ' ἐνὸς ἔτους. Ἦσαν εὖποροι ἀφοῦ κατῳκουν, κατὰ τὴν νέαν συνοικίαν Μονσώ, ὠραῖον μικρὸν μέγαρον φιλοκάλως ἠντρεπισμένον· ἄλλως δὲ, ἦτο προφανές ὅτι δὲν ὑπῆρχεν ἔλλειψις χρημάτων· οἱ προμηθευταὶ δὲν εἶχον ἀνάγκην νὰ παρουσιάσωσι δις τοὺς λογαριασμοὺς αὐτῶν, κατὰ δὲ τὰς ἐν τῇ τραπέζῃ συνδιαλέξεις οὐδεὶς ἐγίνετο λόγος περὶ χρηματικῶν ζητημάτων.

Ἄλλ' ὁ οἰκιακὸς βίος ἦτο ἐνίοτε θυελλώδης. Ὁ κύριος ἦτο πρῶτος, σιωπηλὸς καὶ ἰσχυρογνώμων· οὐδέποτε παρεφέρετο, ἀλλ' ὅταν ἀπαξ τῷ ἐπῆρχετο κατὰ νοῦν νὰ μὴ θελήσῃ τι, ἦτο ἀδύνατον νὰ μεταπεισθῇ. Οἱ ὑπηρεταὶ δὲν τὸν ἠγάπων, διότι ἦτο ψυχρὸς. Ἡ κυρία φυσικῶς ἦτο χαρακτήρος ὅλως ἀντιθέτου· εἶχε πολλὰς ἰδιοτροπίας, ὧν τὴν ἱκανοποίησιν ἐπέδιώκει ἐπιμόνως· ἔκαμνε σκηνάς, ἐκραύγαζεν, ἐθορύβει, ἐπὶ τέλους δὲ πάντοτε πρώτη ἐμειδία καὶ ἠσπάζετο τὸν

σύζυγόν της. Ἦτο ζηλότυπος, δὲν ἠγάπα νὰ ἐξέρχεται ὁ σύζυγος αὐτῆς μόνος, ἰδίως τὰς ἐσπέρας, καὶ θὰ ἐπεθύμει, ἂν ἠδύνατο, ν' ἀναγινώσκῃ πάσας τὰς ἐπιστολάς τὰς ὁποίας ἐκείνος ἐλάμβανεν· ἀλλ' ὁ σύζυγος ὑπερῆσπιζεν ἐπιμόνως τὴν ἀνεξαρτησίαν αὐτοῦ, δὲν ἤθελε νὰ λέγῃ πῶθεν ἤρχετο καὶ διετείνετο, ὅτι ἦτο κύριος τῆς ἀλληλογραφίας του. Ἐνὶ λόγῳ οἱ δύο σύζυγοι κατὰ τὸ φαινόμενον ἐλατρεύοντο, ἀλλ' ὁ συζυγικὸς βίος δὲν ἦτο ἀμιγῆς δυσκολιών.

Ἐδέχοντο ὀλίγους, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ συγγενεῖς ἢ φίλους τοῦ κυρίου. Ἐνίοτε ἐγίνετο λόγος περὶ συγγενῶν τῆς κυρίας, ἀλλ' οὗτοι οὐδέποτε ἤρχοντο.

Οἱ ὑπηρεταὶ, ἀφοῦ ἐσχολίασαν ὅλα τὰ περιστατικὰ ταῦτα, οὐδένα εὔρον λόγον δυνάμενον νὰ ἐξηγήσῃ τὴν αἰτίαν, δι' ἣν ἡ κυρία εἶχε κοιμηθῆ ἐκτὸς τῆς οἰκίας. Ὁ θαλαμηπόλος, ἀνυπομονῶν, ἠρώτησε τὸν κύριον ἂν ἔπρεπε νὰ παραθέσῃ τὸ πινάκιον τῆς κυρίας καὶ τότε αὕτη θὰ ἐπέστρεφεν. Ἀλλὰ τῷ ἐδόθη ἀπάντησις·

— Ἐξακολούθησε νὰ κάμνης ὅ,τι κάμνεις πάντοτε, καὶ ἄφησέ με ἤσυχον.

Παρετέθη τὸ πινάκιον τῆς κυρίας διὰ τὸ πρόγευμα, εἶτα διὰ τὸ γεῦμα. Ἀπὸ τῆς ἐπιούσης δὲν παρετέθη πλέον.

Ὁ κύριος ἦτο σκυθρωπὸς καὶ σιωπηλός· ἀπουσίαζεν ὀλοκλήρους ἡμέρας. Δύο ἢ τρεῖς ἐκ τῶν ἐπισκεπτομένων συνήθως αὐτὸν ἠδυνήθησαν νὰ τὸν εὔρωσιν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἀλλὰ δὲν κατώρθωσαν νὰ μάθωσι τί εἶπε πρὸς αὐτούς. Τὸ μυστήριον καθίστατο ἀφόρητον.

Ἡ θαλαμηπόλος ἐσκέφθη νὰ ἐρωτήσῃ τὴν συνάδελφον αὐτῆς εἰς τὴν οἰκίαν ὅπου ὁ κύριος καὶ ἡ κυρία Ἐσκουδιέ ἐμελλον νὰ γευματίσωσι τὴν ἡμέραν τοῦ συμβεβηκότος· ἐ πληροφορήθη δὲ παρ' αὐτῆς ὅτι τοὺς ἐπερίμενον μέχρι τῆς ὀγδόης ὥρας, καὶ ὅτι δὲν εἶδον αὐτούς. Ἴσως εἶχον γράψει, ἀλλὰ κατ' ἐκείνην τὴν ἐσπέραν δὲν ἐλήφθη καμμία ἐπιστολή. Ἡ ἀπουσία τῆς κυρίας καθίστατο ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἀνεξήγητος. Θὰ συνέβη τι ἔκτακτον ἀμέσως μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν ὑπηρετῶν, ὅπως ὁ κύριος καὶ ἡ κυρία Ἐσκουδιέ παραβῶσιν οὕτω τὴν ὑπόσχεσιν αὐτῶν. Καὶ ποῦ εἶχον γευματίσει; Ὅχι βεβαίως εἰς τὴν οἰκίαν· ἂν, ἀφοῦ ἔμειναν μόνοι, ἀπεφάσιζον νὰ μὴ ἐξέλθωσι καὶ νὰ γευματίσωσι, θὰ μετεκίνοον τὰ ἐν τῷ ὀψοφυλακίῳ· ἀλλ' οὐδὲν ἐν αὐτῷ εἶχε μετakinηθῆ. Ἐκτὸς τούτου ἡ κυρία οὔτε ἀποσκευὰς εἶχε παραλάβει μεθ' ἑαυτῆς, οὔτε κλωθίον, οὔτε ἐν κᾶν σακιδίον διὰ τὰ χρεῖωδῆ τῆς νυκτός. Εἶχεν ἀναχωρήσει μετὰ νυκτερινοῦ καλλωπισμοῦ καὶ δὲν εἶχεν ἐπανέλθει.

Ἡ ἱστορία διεδόθη ταχέως εἰς τὴν συνοικίαν. Ἐνδιέφερον ἀμέσως τοὺς προμηθευτὰς τῆς οἰκίας, γυνώριζοντας τὸν κύριον καὶ τὴν κυρίαν Ἐσκουδιέ.

οὔτοι ἔλεγον ὅτι ἡ κυρία ἦτο χαριστάτη, καὶ ὅτι δὲν θὰ ἦτο εὐτυχής. Ὀμίλησαν περὶ τούτου πρὸς τοὺς γνωρίμους αὐτῶν, ἡ δ' ὑπόθεσις διεσαλπίσθη. Ὁ λαὸς ἀγαπᾷ τὰ μυστηριώδη πράγματα, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ τῷ εἰπωσιν ἐπὶ τέλους τὸ μυστικὸν συγκατατίθεται νὰ καταστῆλῃ τὴν περιέργειαν αὐτοῦ κατὰ τὰς πράξεις ἐνὸς δράματος, γνωρίζει ὅμως ὅτι ἡ περιέργεια αὐτὴ θὰ ικανοποιηθῆ κατὰ τὴν πέμπτην πράξιν. Θέλει νὰ μάθῃ τὴν τελευταίαν λέξιν τοῦ μυστηρίου.

Ἦρχισαν λοιπὸν ἐξετάζοντες τί ἀπέγινεν ἡ κυρία Ἐσκουδιέ· κατεπίθοντο εἰς εἰκασίας περὶ τῶν διατρέξαντων κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐξαφανίσεως, μεταξύ τῆς ἐβδόμης ἐσπερινῆς ὥρας καὶ τῆς τρίτης ὥρας τῆς πρωίας. Παρετήρησαν τὸ πρόσωπον τοῦ κυρίου Ἐσκουδιέ ὅταν ἐξήρχετο τῆς οἰκίας ἢ ἐπανήρχετο εἰς αὐτήν, καὶ εὔρον αὐτὸν λίαν σκεπτικόν. Ἐσχηματίσθησαν ὄμιλοι πρὸ τοῦ μεγάρου· συνέζητουν τὰς πιθανὰς περιστάσεις τοῦ οικογενειακοῦ τούτου δράματος· ἀσπείροι ἐπενόησαν ὁλόκληρον ἱστορίαν, τὴν ὁποίαν διηγούντο πρὸς τοὺς διαβάτας, ἠναγκάσθησαν δὲ οἱ χωροφύλακες νὰ μεσολαβήσωσιν ὅπως ἀναίξωσι τὴν κυκλοφορίαν εἰς τὸ πλῆθος.

Οἱ σοβαροὶ τῆς συνοικίας, οικογενειάρχαι, ἀπεδοκίμαζον μὲν τὰς συναθροίσεις ταύτας, ἐφρόνουν ὅμως ὅτι ἡ δικαιοσύνη ὤφειλε ν' ἀναμιχθῆ εἰς τὴν ὑπόθεσιν· δὲν παρεδέχοντο ὅτι εἰς ἐξηγησιμὴν χώραν δύναται τις νὰ ἐξαφανίσῃ τὴν σύζυγον τοῦ χωρὶς πρὸς οὐδένα νὰ δώσῃ λόγον. Οἱ πλούσιοι ἔχουσι σχέσεις μετὰ τῆς ἀστυνομίας καὶ οὐδὲν αὐτὴ ἀνησυχεῖ αὐτοὺς εἰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ὁ πτωχὸς θὰ συναλαμβάνετο ἀμέσως.

Ἄφ' ἑτέρου, ἠπόρουν διατί δὲν ἐφάνη εἰσέτι ἡ οικογένεια τῆς κυρίας. Δύναται τις νὰ ἦνε δυσχερῆς μετὰ τῶν τέκνων αὐτοῦ, ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι ἀποχωρῶν λόγος· ν' ἀφίση νὰ τὰ φονεύσωσι χωρὶς οὐδὲν νὰ εἴπῃ. Ἴσως οἱ γονεῖς τῆς κυρίας Ἐσκουδιέ ἠγγύουν τὰ διατρέξαντα. Ἐπρεπε νὰ εὔρεθῃ τις διὰ νὰ τοὺς εἰδοποιήσῃ ἐξ οἴκου.

Καὶ οἱ ὄμιλοι ἀνεσχηματίζοντο περὶ τὴν οἰκίαν, λαμβάνοντες στάσιν περιεργείας καὶ ἀπειλῆς· δὲν ἐλάμβανον πλέον ὑπ' ὄψιν τὰς προσκλησεις τῶν χωροφυλάκων, ἐπειδὴ δὲ ἡ τάξις ἤρχισε διακινδυνεύουσα εἰς τὴν ὁδόν, ἡμέραν τινὰ ὁ ὑπάστυνός μοι ἐπαρουσιάσθη παρὰ τῷ κ. Ἐσκουδιέ.

— Κύριε, εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ ὑπάλληλος οὗτος, γίνεται ἀπὸ τινων ἡμερῶν περίξ τῆς οἰκίας ὑμῶν δυσάρεστος θόρυβος, τοῦ ὁποίου δὲν ἐννοῶ καλῶς τὴν αἰτίαν. Ἐν πρώτοις ἀπέστειλα χωροφύλακας νὰ διαλύσωσι τὰς συναθροίσεις, ἀλλ' αὐταὶ ἀνασχηματίζονται ἐφ' ὅσον διαλύουσιν αὐτάς, καὶ ἠναγκάσθη νὰ συλλέξω πληροφορίας περὶ τοῦ προκαλοῦντος αὐτάς αἰτίου. Κυκλοφοροῦσι παράδοξοι φῆμαι, εἰς ἃς οὐδεμίαν δύναμαι ν' ἀπο-

δώσω πίστιν· ἀλλ' ἐπεθύμουν νὰ ἠδυνάμην ν' ἀπαντήσω εἰς αὐτάς, χάριν καὶ τοῦ ἰδικοῦ σας συμφέροντος καὶ τῆς δημοσίας τάξεως, καὶ ἤλθον νὰ ζητήσω παρ' ὑμῶν ἐξηγήσεις τινάς, διὰ νὰ δυνηθῶ νὰ ἐνεργήσω ἐν γνώσει τῶν διατρεχόντων.

Ὁ ὑπάστυνός μοι συνεπλήρωσε τὴν φράσιν αὐτοῦ μετὰ τινος δυσκολίας· περιέμενε νὰ τὸν διακόψωσιν ἀπὸ τῶν πρώτων λέξεων, καὶ δὲν εἶχε παρασκευάσει τὸν λόγον του. Ἀλλ' εὐρίσκειτο ἐνώπιον ἀνθρώπου ἀπαθούς, ὅστις ἤκουσεν αὐτὸν μέχρι τέλους, χωρὶς ν' ἀνοιξῇ τὰ χεῖλη καὶ παρατηρῶν αὐτὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς.

Ὅταν ὁ ὑπάστυνός μοι εἰσήλθεν, ὁ κ. Ἐσκουδιέ τῷ ἀπεκρίθη·

— Παρετήρησα πράγματι, κύριε ὑπάστυνός μοι, συναθροίσεις πρὸ τῆς θύρας μου· ἀγνοῶ τί τὸ προκαλοῦν αὐτάς. Μέχρι τοῦδε οὐδεμίαν ὑπέστην ζημίαν, οὐδὲ κινῶ ἀγωγὴν. Ἄν τοῦτο παρενοχλῇ τὴν κυκλοφορίαν ἐπὶ τῆς δημοσίας ὁδοῦ, ἂν ἐκ τούτου προέρχεται οἰαδήποτε διατάραξις τῆς ἡσυχίας τῆς συνοικίας, εἰς ὑμᾶς ἀπόκειται ἀναμφιβόλως νὰ λάβητε τὰ καταλληλὰ μέτρα ἵνα παύσῃ ἡ τοιαύτη τῶν πραγμάτων κατάσταση. Τὸ ἐπ' ἐμοί, μεγάλως θὰ εὐχαριστηθῶ μὴ διερχόμενος πλέον διὰ τοσοῦτου πλήθους ὁσάκις θέλω νὰ εἰσέλθω ἢ νὰ ἐξέλθω.

Ταῦτα εἰπὼν ὁ κ. Ἐσκουδιέ, συνεστάλη καὶ πάλιν ἐπὶ τοῦ ἀνακλιντροῦ αὐτοῦ ὡς ἄνθρωπος παύσας νὰ ὀμιλῇ.

— Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σᾶς παρατηρήσω, κύριε, ἐπανάλαβεν ὁ ὑπάστυνός μοι λίαν εὐγενῶς, ὅτι δὲν εἶνε δυνατόν νὰ παραταθῇ ἡ τοιαύτη κατάσταση. Αἱ ἐξ αἰτίας ὑμῶν προκαλούμεναι συναθροίσεις δὲν προσέλαβον ἔτι χαρακτῆρα ἀνησυχαστικόν· εἶνε περιορισμέναι καὶ τοπικαί· ἀλλ' ἂν δὲν διαλυθῶσι ταχέως, ἡ συγκίνησις δύναται νὰ διαδοθῇ εἰς τὰς παρακειμένας συνοικίας, καθ' ἣν δ' ἡμέραν πληροφορηθῶσιν ὅτι ὑπάρχει ἐν ταῦθα ἐναρξὶς συνταράξεως, θὰ ἔχητε ὅλους τοὺς Παρισίους ὑπὸ τὰ παράθυρά σας.

— Τῇ ἀληθείᾳ, θὰ λυπηθῶ, κύριε ὑπάστυνός μοι, ἂν τοῦτο προξενήσῃ πρὸς τὴν κυβέρνησιν τὴν ἐλαχίστην δυσχέρειαν, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἀποβλέπει ἐμὲ. Ἄν γείνωσι παραχαί ἐν τῇ ὁδῷ, ἔχετε εἰς τὴν διάθεσιν σας ὅπως τὰς προλάβητε ἢ τὰς καταστείλητε ἴλας χωροφυλάκων ἂν αὐταὶ δὲν ἀρκῶσι, δύνασθε νὰ προσκαλέσητε πεζικόν· ἂν δὲ τὸ κίνημα λάθῃ ἐπικινδύνους διαστάσεις, εἴμπορεῖ νὰ γείνη χρῆσις τοῦ τηλεβόλου. Ἀλλὰ δὲν ἐννοῶ τίνας ἐνεκεν κατὰ τὴν παρουσαν περίστασιν ἀπευθύνεσθε πρὸς ἐμὲ. Τί θέλετε νὰ πράξω ἐγώ;

— Ἀποῦ μ' ἐρωτᾶτε, κύριε, θὰ σᾶς τὰ εἶπω· τὴν συγκίνησιν τοῦ πλήθους, τοῦ ὁποίου καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ παρετηρήσαμε τὴν ἀσυνήθη παρουσί-

αν' εἰς ὄδον συνήθως ἤσυχον, προκαλεῖ ἡ ἐξαφάνισις τῆς κυρίας Ἐσκουδιέ. Ἄγνων τί τὸ προκαλέσαν τὴν κυκλοφοροῦσαν φήμην, ἀλλὰ διηγούνται, ὅτι ἀπὸ πολλῶν ἡμερῶν ἡ κυρία Ἐσκουδιέ δὲν ἐνεφανίσθη εἰς τὴν οἰκίαν αὐτῆς· προβαίνουνσι μάλιστα μέχρι τοῦ νὰ σᾶς κατηγορῶσιν ἐπὶ ἐγγλήματι. Δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι αἱ φῆμαι αὐταὶ εἶνε ὄλως ἀπίθανοι. Ἄλλ' ἂν εὐαρεστήσθε νὰ μοὶ δώσητε ἐξηγήσεις τινὰς περὶ τῆς ἀπουσίας τῆς συζύγου σας, θὰ ἠδυνάμην νὰ διαψεύσω τὰς διατρεχούσας φήμας, νὰ καθησυχάσω τὴν δημοσίαν γνώμην, καὶ νὰ καταπραῦνω δυσάρεστον ταρχήν.

Ὁ κ. Ἐσκουδιέ ἠγέρθη, καὶ διὰ φωνῆς βραχείας ἐπεράτωσε τὴν ἐπίσκεψιν, εἰπὼν τὰ ἐξῆς:

— Κύριε ὑπαστυνόμη, δὲν ἔχω νὰ σᾶς δώσω ἐξηγήσεις διὰ τὴν ἐξαφάνισιν τῆς κυρίας Ἐσκουδιέ. Ἡ μὴ παρουσία τῆς συζύγου μου ἐνταῦθα δὲν ἀποτελεῖ καμμίαν παραβάσιν τῶν νόμων καὶ τῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων· ἂν δὲ μὲ κατηγορῶσι δι' ἐγκλημα, εἰς τὴν δικαστικὴν ἀρχὴν ἀπόκειται νὰ συλλέξῃ τὰς περὶ τούτου ἀποδείξεις.

Ὁ ὑπαστυνόμος μετὰ τούτου ὤφειλε ν' ἀποσβῆθ' οὐδεμίαν ἐκ τῆς ἐπισκέψεως αὐτοῦ ἔλαβε πληροφορίαν δυναμένην νὰ ἰκανοποιήσῃ τὴν κοινὴν περιέργειαν· ἀλλ' ὅπως ἀπαλλαγῆ τῆς εὐθύνης, συνέταξε λεπτομερῆ ἔκθεσιν περὶ τῶν λεγομένων ἐν τῇ συνοικίᾳ, περὶ τῆς συνεντεύξεως ἣν ἔλαβε μετὰ τοῦ κ. Ἐσκουδιέ, καὶ περὶ τῆς διατάξεως τῶν μερῶν· οὗτος ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος δικαστικὸς φάκελλος.

Ὁ τύπος δὲν ἠδύνατο νὰ μείνῃ ἐπὶ πολὺ ἀδιάφορος εἰς τὸν διατρέχοντα. Ἡδὴ οἱ διευθυνταὶ ἐφημερίδων τινῶν εἶχον λάβει παρὰ τῶν συνδρομητῶν αὐτῶν ἐπιστολάς, διὰ τῶν ὁποίων παρεπονούντο, ὅτι ἐν τῇ ἐφημερίδι αὐτῶν δὲν ἐγένετο καθόλου μνεῖα περὶ συμβάντων καὶ ἐγκλημάτων γενομένων κατὰ τὴν συνοικίαν Μονσώ· ὡς ἂν ὅλη ἡ δημοσιογραφία νὰ ἦτο προωρισμένη διὰ τὰς κεντρικὰς συνοικίας καὶ διὰ τινὰ προνομισῶνα προάστεια, τὰ δὲ ἄλλα μέρη τῆς πόλεως νὰ μὴ εἶχον δικαίωμα νὰ προσφέρωνται πρὸς αὐτὰ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

Ἄλλ' ἄμα ἡ ὑπόθεσις ἐγένει ἀντικείμενον ἀστυνομικῆς ἐκθέσεως, αἱ ἐφημερίδες ἤρχισαν ἀναφέρουσαι περὶ αὐτῆς, τὸ πρῶτον δι' ὑπαινιγμῶν· οὕτω περιωρίζοντο γράφουσαι, ὅτι ἡ πλουσιωτέρα τῶν νέων συνοικιῶν κατεῖχετο ὑπὸ ζωνῆς συγκινήσεως συνεπέειχ τῆς αἰφνιδίας καὶ ἀνεξηγήτου ἐξαφανίσεως νέας γυναίκος, ἀνγκούσης εἰς τὴν καλλιτέραν κοινωσίαν, ἀλλ' ὅτι δὲν ἐπεθύμουν νὰ γείνωσι προῶριως ἠχώ σοβαρῶν κατηγοριῶν, ἀθροῦτως διατυπομένων. Τὴν ἐπιούσαν μίαν ἐφημερίδα, τολμηροτέρα ἢ ἔχουσα μεγαλειότεραν ἀνάγκην χρημάτων, ἐδημοσίευσεν ἀρχικὰ στοιχεῖα καὶ δλόκληρον τὸ ὄνομα τῆς ὁδοῦ, ἐπὶ τῇ αἰσχρῶ-

καρδεῖ ἐλπίδι, ὅτι ἡ οἰκογένεια θὰ ἤρχετο ἴσως νὰ τὴν παρακαλέσῃ ἵνα μὴ γράψῃ πλειότερα. Τὰς λεπτομερεστέρας δὲ πληροφορίας ἐδημοσίευσεν ἡ *Μικρὰ Ἐφημερίς*, εἰς τῶν συντακτῶν τῆς ὁποίας ἦτο σχετικὸς τοῦ δραματικοῦ συγγραφέως τοῦ δόντος τὸ θεωρεῖον πρὸς τὴν θαλαμηπόλον· οὗτος ἠδυνήθη διὰ τοῦ τρόπου τούτου νὰ σχετισθῆ μετ' αὐτῆς, χάρις δὲ εἰς τὰς πληροφορίας, ἃς ἡ κολακευθεῖσα θαλαμηπόλος τῷ ἔδωκεν, ἠδυνήθη ν' ἀναγγεῖλῃ πρὸς τοὺς ἀναγνώστας αὐτοῦ, ὅτι ἡ νέα γυνὴ ἐκαλεῖτο Λεονώρα, ὃ δὲ σύζυγος αὐτῆς Γουσταῦος, περιέγραψε τὰ ἐπιπλα καὶ ἔδωκε πληροφορίας τινὰς περὶ τῶν ἐξέων τῆς οἰκίας.

Οἱ γονεῖς τῆς κυρίας Ἐσκουδιέ ἀνέγνωσαν τυχαίως τὴν ἐφημερίδα ταύτην, ὃ δὲ πατὴρ, ὃ κ. Σαμπιών, σπεύσας εἰς τὸν γαμβρὸν αὐτοῦ, ἤρωτησεν αὐτὸν ἀποτόμως:

— Τί ἔκαμες τὴν θυγατέρα μου;

— Δὲν τὴν ἔκαμα τίποτε, κύριε.

— Ποῦ εἶνε;

— Δὲν ἤξεύρω.

— Τότε, δὲν θέλεις νὰ εἶπῃς τίποτε;

— Ὅχι, κύριε.

Ὁ κ. Σαμπιών ἐνόησε πάραυτα ὅτι θὰ ἔχανε τὸν καιρὸν τοῦ ἐπιμένειν· ἠρώτησε τοὺς ὑπηρετάς, ἐπαρουσιάσθη εἰς τὸν ὑπαστυνόμον, ἀφοῦ δὲ συνέλεξεν ὅλας τὰς δυνατάς ἐνδείξεις, μετέβη παρὰ τῷ διευθυντῇ τῆς ἀστυνομίας.

Οὗτος τῷ ἐξήγησεν ἡσυχῶς, ὅτι καθ' ἑκάστην γυναίκες ἐξαφανίζονται ἐκ τοῦ συζυγικοῦ αἵκου εἰς μάλιστα τὴν εὐγένειαν νὰ τῷ κοινοποιήσῃ στατιστικῇ, συνταχθεῖσιν μετὰ μεγάλης προσοχῆς ὑπὸ τινος γραμματέως τῆς ἀστυνομίας, ἐξ ἧς προέκυπτεν ὅτι ὁ μέσος ὄρος τῶν ἐξαφανίσεων κατ' ἔτος διὰ τὰς ἀπὸ εἴκοσιν ἐνὸς μέχρι τριάκοντα καὶ πέντε ἐτῶν γυναίκας ἦτο πολὺ ὑπέρτερος διὰ τὰς νεωτέρας ἢ τὰς πρεσβυτέρας.

Ὁ πατὴρ περιλυπὸς διεμαρτυρήθη κατὰ τῆς ὑποθέσεως, ἣν ὑπῆνίσσετο ἡ κοινοποίησις αὐτῇ· ἠγγυᾶτο περὶ τῆς θυγατρὸς του· ἄλλως δέ, καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι ἐγκατέλειψεν οὐσίως τὸν σύζυγόν της, θ' ἀνήγγελε τὴν πρόθεσιν αὐτῆς ἢ θὰ ἐξῆγει τὴν φυγὴν της· θὰ παρελάμβανε τὰς ἀποσκευὰς της, ἰδίως δ' ὁ σύζυγος δὲν θ' ἀπεδέχετο τὴν ἀναχώρησιν ταύτην μετὰ τὸσον ἀπιστεῦτου ἐγκαρτερήσεως. Ἄλλ' ὁ διευθυντῆς τῆς Ἀστυνομίας προέβαλε τὸ ἐπόμενον δίλημμα.— Ἡ ἡ κυρία θυγάτηρ σας ἀνεχώρησεν ἐκουσίως, καὶ τότε θὰ σᾶς διευθύνω πρὸς τὸν διευθυντὴν τῆς δημοτικῆς ἀστυνομίας, ὅστις θὰ θέσῃ εἰς τὴν διαθέσιν σας ὑπαλλήλους ἐξωκειωμένους πρὸς τὰς τοιαύτας ἀναζητήσεις. Θὰ δαπανήσετε οὕτω χιλιόφραγά τινὰ χαρτονομίσματα, ἀλλ' ἀμφιβάλλω περὶ τῆς ἐπιτυχίας ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως πάσης ἐνδείξεως. Ἡ ὑπάρχει κακούργημα, ὡς φαίνεσθε πιστεύον-

τες, ἀλλὰ δὲν ἔχω ἐπαρκῆ στοιχεῖα διὰ νὰ διατάξω αὐθορμήτως τὴν ἔρευναν αὐτοῦ· εἰμπορεῖτε ὁμως ν' ἀποταθῆτε πρὸς τὸν εἰσαγγελέα, ὅστις, ἐπὶ τῇ καταγγελίᾳ θὰ θέσῃ εἰς κίνησιν τὸν μηχανισμόν τῆς δικαιοσύνης.

Τοῦτο ἦτο πολὺ σοβαρὸν ἀλλ' ὁ δυστυχῆς πατήρ, ἀφοῦ συνεσιέθη περὶ τοῦ πρακτικοῦ μετὰ τῆς συζύγου του καὶ τῶν φίλων, ἀφοῦ ἀπέστειλε παρὰ τῷ κ. Ἐσκουδιέ τὸν συμβολαιογράφον τῆς οικογενείας, ὅστις καὶ οὗτος οὐδεμίαν κατ' ἄνωγθ' ἔθετο νὰ λάβῃ πληροφορίαν, ἀπεφάσισε νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν δικαιοσύνην.

(Ἐπετα: συνέχεια.)

(Μετ' ἄφρασις.)

Η ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΗΣ ΚΑΛΛΟΝΗΣ

[Ἐκ τῶν τοῦ Ἰταλοῦ Paolo Mantegazza]

Συνέχεια ἴδε σελίδα 127.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Ὁ Guyon εἰς τι βιβλίον ἐπιγραφόμενον *Κατοπτρον τῆς καλλονῆς* (*Miroire de beauté*) ἔγραψεν εἰς παλαιάν γαλλικὴν γλῶσσαν, ὅτι αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς διὰ νὰ ἦνε ὠραία πρέπει νὰ ἔχωσι τὰς ἐξῆς ιδιότητας:

Sur le devant principalement, doit estre crespoux et frisez, de mediocre longueur aux hommes, et aux filles et femmes, longs, copieux, de couleur blonde comme l'or, ondes et reluisans. »

« Αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς εἰς τὰ ἔμπροσθεν κυρίως πρέπει νὰ ἦνε οὐλαὶ καὶ βοστρυχιζουσαι, εἰς μὲν τοὺς ἄνδρας μετρίως μακραι, εἰς δὲ τὰς κόρας καὶ τὰς γυναῖκας μακραι, ἄφθονοι, χρώματος ξανθοῦ ὡς τὸν χρυσόν, κυματοειδεῖς καὶ στίλβουσαι ». (*Cours de médecine, ἐν ᾧ περιέχεται καὶ ἡ πραγματεία Miroire de beauté et santé corporelle, par L. Guyon, 1664*).

Ὁμολογῶ, ὅτι δὲν εἶμαι τόσον ἀπαιτητικὸς. Ὁ Ἀπόλλων ὅστις προκειμένου περὶ καλλονῆς ἦτο καλὸς κριτής, προτίμημα τὸν Νάρκισσον μετὰ τὴν ξανθὴν κόμην. Τῆς Κίρκης ἡ κόμη εἶχε τὸ χρῶμα τοῦ ἡλίου. Καὶ ὁ Ἔρως εἶχε τὰς τρίχας ξανθὰς. Τὸ ἐπ' ἐμοὶ δικαίω τὸν Ἀπόλλωνα, λατρεύοντα τὴν Κίρκην καὶ τὸν Ἔρωτα, ἀλλὰ συμφωνῶ καὶ πρὸς τὸν Ὁράτιον ὑμνοῦντα τὸν Λύκαν μετὰ τὰς μελανὰς τρίχας, καὶ πρὸς τὸν Ἀπουλήιον ἐγκωμιάζοντα τῆς ὠραίας Φώτιδος τοὺς ὡς τὸν ἔβενον μελανοὺς βοστρυχοὺς. Ἐπὶ πᾶσι δ' ἐπαινῶ τὸν Σολομῶντα ὑπερυψοῦντα εἰς τὸ πρόσωπον τῆς ὑπ' αὐτοῦ θαυμαζομένης γυναικὸς κόμην μελανὴν ὡς πτέρυγα κόρακος.

Δύνανται νὰ υπάρξωσι τρίχες τῆς κεφαλῆς

ὠραϊόταται ξανθαί, κασταναί, μελαναί, καὶ ἀκόμη ἐρυθραί, χωρὶς νὰ ἑμιλήσωμεν περὶ τῶν χιλιῶν χρωματισμῶν μεταξύ τῶν κλασικῶν τούτων χρωμάτων. Δύνανται νὰ ἦνε ὠραϊόταται αἱ τῆς κεφαλῆς τρίχες εἴτε εἴνε οὐλαὶ ἢ λείαι, βοστρυχωδεῖς ἢ μὴ. Ἀρκεῖ μόνον νὰ ἦνε ἄφθονοι, νὰ μὴ ἦνε πολὺ σκληραί, νὰ ἦνε εὐκαμπτοὶ καὶ ἔλαστικοί, καὶ πρὸ πάντων νὰ μὲνωσι μέχρι τοῦ ἐσχάτου γήρατος εἰς τὴν τιμητικὴν θέσιν τῶν γινόμεναι λευκαὶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον καὶ μόνον μετὰ τὸ τεσσαρακοστὸν ἔτος, τὸ μοιραῖον ἐκεῖνο ἔτος μετ' ὃ δέον νὰ ὑπομεινωμεν τὴν φαλακρότητα καὶ πολλὰς ἄλλας δυσμορφίας.

Ὁ ἄνθρωπος κόπτει τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς του ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ ἐνοχλῶσιν αὐτὸν εἰς τὴν δραστηρίαν καὶ ἀγωνιώδη ζωὴν του. Ἄλλοτε κόπτει αὐτὰς κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ συρμού. Καλὸν εἶνε ἡ ἀποκοπὴ αὕτη νὰ γίνεταί πάντοτε κατὰ τὰς θερμότερας ἡμέρας ἢ ὥρας τοῦ ἔτους, ἢ ὅταν αἰσθανώμεθα ἑαυτοὺς εὐεκτούοντας καὶ ἐν πλήρει ὑγείᾳ. Πολλοὶ ὑποκείμενοι εἰς ἡμικρανίας ἢ εἰς ἄλλας νευραλγίας, προκαλοῦσι σπουδαίας προσβολὰς ἐκ τῶν παθήσεων τούτων, ἀπροσέκτως κείροντες τὴν κεφαλὴν ἐν ἡμέραις ὑγραῖς ἢ ψυχραῖς.

Ἐπίσης δὲν συμφέρει νὰ κόπτονται αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς μετὰ ἄφθονον γεῦμα, οὔτε νὰ ξυρίζωνται αὐταὶ διὰ μιᾶς, ὅταν συνήθως φέρωνται πολὺ μακραι. Ὁ Percy ἐσημείωσε πολλὰς περιπτώσεις ἐνοχλήσεων ἐν τῷ γαλλικῷ στρατῷ, ὅταν οἱ στρατιῶται ἔπρεπεν ἀνεῖ ἀναβολῆς νὰ περικόψωσι τὸν μέγαν ὀπίσθιον πλόκαμον, καὶ νὰ κτενισθῶσι κατὰ τὸν συρμὸν τὸν καλούμενον τοῦ *Τίτου*.

Αἱ ἐκ τοῦ προχείρου ἄτακτοι καὶ ὑπερβολικαὶ ἀποκοπαὶ τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς ἐρεθίζουσι κατ' ὑπερβολὴν τὸ δέρμα, καὶ δύναται ἐκ τούτου νὰ προκύψῃ πυρετὸς ἐπικίνδυνος εἰς τὰ πολὺ ἀδύνατα ἢ ἐκ σπουδαίας νόσου ἀναρρώωνοντα πρόσωπα. Εἰς τοὺς ἀρρώστους ἀνάγκη νὰ χρίωμεν τὴν κόμην συχνάκις καὶ νὰ διαλύωμεν αὐτὴν εἰς πολλοὺς μικροὺς πλοκάμους, ὅπως προλάβωμεν τὴν ἐκτράχυνσιν τῶν τριχῶν, ἧτις θὰ καθίστα ἀναπόδραστος κατόπιν τὴν ἐντελῆ ἀποκοπὴν αὐτῶν.

Εἰς πολλὰς χώρας ἐπικρατεῖ εἰσέτι ἡ πρόληψις, ὅτι ἀποκοπτομένων ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς τῶν κορασιδῶν καὶ τῶν νεανίδων, γίνονται αὐταὶ μακρότεραι, ἐνῶ ἀπ' ἐναντίας διὰ τοῦ τρόπου τούτου συμβαίνει αἱ τρίχες νὰ μὴ ἀνακτῶσι πλέον τὸ μήκος, τὸ ὅποιον θὰ εἶχον φυσικῶς. Αἱ ὠραϊότεραι κόμαι εἶνε αἱ ἀρχικαί. Ὁ Casenave παρετήρησεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου γεγονός λίαν ἐνδιαφέρον, τὸ ὅποιον καταδεικνύει τὴν ἀλήθειαν ταύτην. Οὗτος ἐγνώριζε τρεῖς ἀδελφὰς, ἐπίσης εὐμόρφους, ξανθὰς,